

DR. UJJADY NOÉMI

jogi és megfelelési vezető
(Hungarian Power Exchange)

1995 nyara számomra két, sorsfordító meglepetéssel szolgált: az első, hogy felvettek és a második, hogy Győrbe.

Az elsővel rögtön rácsáfoltam arra a közvélekedésre, hogy a jogi karra csak elit gimnáziumból és kiváló tanulmányi eredménnyel lehet bekerülni: a középiskolából akkor hozható maximális 60 pontból mindössze 44-et sikerült „gyűjteni”, ráadásul egy „futottak még” gimnáziumban, így kénytelen voltam a felvételem eredményét duplázni. Ez olyan jó stratégiának bizonyult, hogy a kollégiumi helyet is biztosította. A második eleinte ambivalens érzéseket keltett, mivel ekkor Győrbe csak az ELTE ÁJK budapesti karára felvételizők kerültek, akiket a műszakis hallgatók nem fogadtak osztatlan lelkesedéssel: kétes, de gyors sikernek könyvelhettük el, hogy a gólyatáborban költött dalok majd mindegyikében felbukkantak már a joghallgatók, enyhén dehonesztáló kontextusban. Persze ezeket a gesztusokat mi sem hagytuk viszonzatlanul... Végül aztán egymás megismerése – különösen a joghallgatók közötti, a műszakisokéhoz képest sokkal kiegyensúlyozottabb nemi arányok ténye – jelentősen hozzájárult a szakok közötti kezdeti súrlódások feloldásához.

Hamar kiderült, és azóta is úgy gondolom, hogy a győri felvételnél kevés jobb dolog történhetett volna. Már akkor is az egyik legszerethetőbb, legélhetőbb város volt, ahol az alig száz fős évfolyamunk elképesztően összetartott. Mind befértünk egyetlen előadóba, csapatosan utaztunk az IC-n – nem ritkán tanárainkkal együtt –, és hamar belaktuk a K2-es koleszt (ahol akkor még bizony a Győri Keksz- és Ostyagyár édes illatát hozta a szél); az azóta lebontott Tanszék („A” Tanszék!) emeletén pedig a mindig mosolygó, mindenkit név szerint ismerő Etelka néni várt ránk. Végül közhely, de nincs jobb kifejezés az életre szóló barátságnál azokra, amiket itt kötöttem.

Három évben nyertem el a Köztársasági Ösztöndíjat (az első évben nem tudtam róla, hogy egyáltalán létezik, így nem is pályáztam...) és 5.00-es átlaggal lettem summa cum laude. Persze, jól tudjuk, hogy az egyetemi eredmények nem állnak egyenes arányban az intellektuális kapacitással és nem predestinálnak

szakmai sikerekre sem, de szélsőséges példám jól tükrözi, hogy a középiskolai teljesítmény hiánya senkit se tántorítson el a jogi pályától, aki elhivatottságot érez magában (...vagy legalább is úgy gondolja, hogy matekból esélye sincs felvételizni ;)).

Bár az államvizsgák után felkérést kaptam, hogy maradjak Győrben, a Jogelméleti Tanszéken, akkoriban a nemzetközi ügyvédi irodák vonzása nagyobb volt, így nem fogadtam el az ajánlatot, és tudományos karrierem azóta sem szökent szárba. Most már sajnálom, hogy meg sem próbáltam összeegyeztetni az Allen & Overy ügyvédi irodában végzett munkámmal, mert a mindennapok hipersebséggel pörgő, nem ritkán felszínes mókuskerekében néha nagyon hálás lennék a szisztematikus elmélyülés lehetőségéért.

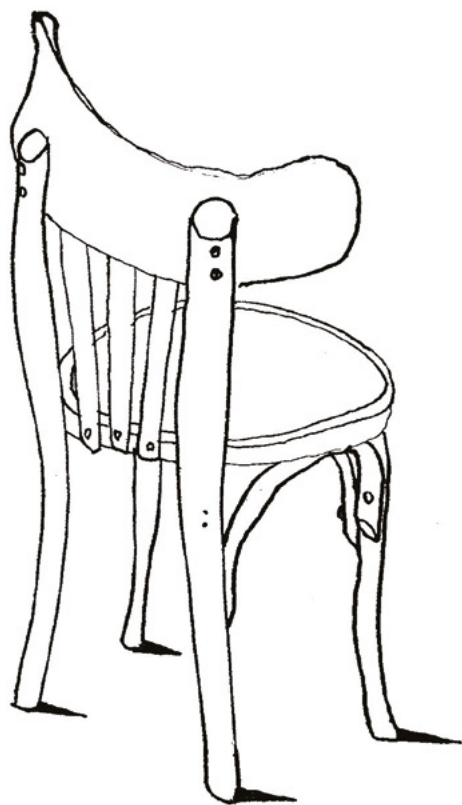
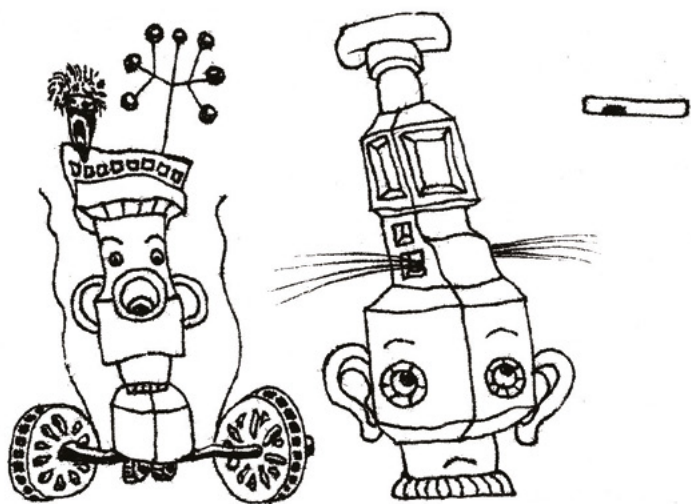
2002-től közel másfél évtizeden keresztül dolgoztam jogtanácsosként az egyik vezető regionális hitelintézet jogi igazgatóságán, amit egy rövid energetikai kitérő után egy nemzetközi szállodalánc vezető jogtanácsosi pozíciója követett. A COVID-járvány második évében – amely a szállodaipart különösen megviselte, tekintettel arra, hogy szállodai szobát online értékesíteni ugyan lehet, de igénybe venni már nem nagyon – engedtem a hívásnak, és jogi és megfelelési vezetői pozícióban tértem vissza a HUPX Zrt-hez, a Magyar Szervezett Villamosenergia-piacra (ismertebb nevén az „áramtőzsde”), amely egyúttal a pénzügyi eszköznek minősülő határidős áram- és gázügyleteknek teret adó, MNB által felügyelt HUDEX Energiatőzsde Zrt-t, valamint a magyar szervezett földgázpiacot (CEEGEX Zrt., „gáztőzsde”) is működtette. Nem sokkal később az energiaárak elindultak felfelé, mutatkoztak az energiaválság előjelei. Ekkor közelebbi barátaim, akik tudták, hogy a 2008-as pénzügyi válság idején a lakossági hitelezéssel foglalkoztam, a COVID kitörése pedig a HORECA szektorban ért, udvariasan megkértek, hogy a következő karrierlépésem előtt mindenképpen jelezzem nekik, melyik szektorba készülök, hogy időben megtehessék a szükséges óvintézkedéseket...

Egyetemistaként sokan közülünk az ügyvédi hivatást, míg mások bírói pályát vagy épp a tudományos karriert tartották a szakma csúcsának. Nem emlékszem, hogy a jogtanácsosi pozíció különösebb presztízzsel bírt volna akkoriban, de örülök, hogy így alakult az életem, mert habitusomhoz, „szkilszettekhez” a belső támogatói szerepfelfogás, ez a fajta csapatjáték illik legjobban, még akkor is, ha egy ilyen felállásban természetsszerűleg nem úgy érvényesül a jog primátusa,

mint az egyéb jogi hivatásokban. Meggyőződésem, hogy hatékonyan támogatni jogászként is csak a core üzleti tevékenységet átlátva lehet, ezért szereztem meg a bankban töltött idő alatt a jogász-közgazdász végzettséget, és vettem részt később külföldön egy energetikai MBA programban. Úgy gondolom továbbá, hogy egy igazán jó belső jogi csapat nemcsak biztonságos keretet ad az üzleti célok eléréséhez és a szabályszerű működéshez, hanem szemléletet formál és aktívan részt vesz a társasági stratégia kialakításában is.

Szerényi Gábor grafikája